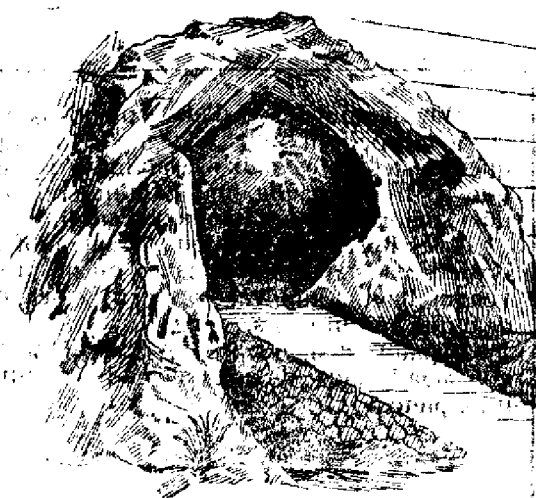
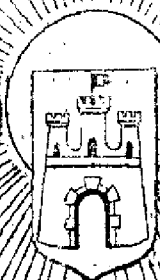

LLEVANT

Desenari porta-veu de l'Associació "Minerva,"
Defensor dels interessos morals i materials d'Artá i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3 • ARTÁ

Dels treballs publicats ne son responsables els autors

N'os tornen els originals

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.
Any: 3'00 »
Estranger: Doble

Se paga
a la
bastreta

Any II

Artá, (Mallorca) 3 de de Maig 1918

Núm. 38

El problema Escolar

III

Suspensà heviem deixada la publicació d'aquests modestes articles, degut als rumors verídics que se coneixien per la vila de que l'Ajuntament deixaria la compra de la casa n.º 5 del carré dels Quatre Cantons, per haver tenguuda a ma la de la casa de 'Ca's Carthus' del Carrer de la Plássa, que per ser colindant de La Sala sembla ésser de més conveniència.

El fet es, que veritablement tant una casa com l'altra han estades venudes per sos propietaris a persones mes o manco acostades a l'Ajuntament; qu'aquest ha obert un concurs per l'adquisició d'una i es probable que dins una mesada sia propietari d'una de les dues i segons se diu, es amb mires a la construcció d'escoles.

Tant en un cas com en l'altra convé que hi diguem la nostra. Per això continuam avui aquest assumpte en referencia a la Casa del Carré dels Quatre Cantons.

Aquesta casa te un solar bastant gran en lo construit, i un pati mes que regular.

La part construïda es la mitat vella i mitat nova. En la part nova amb poques modificacions se podria disposar de tres sales una d'amunt l'altra de 8 x 9 metres, amb uns 5 d'altura, pisos enrajolats, cinc grandioses obertures a cada sala, tot regular i hermós amb dues dependencias a cada sala per museu, biblioteca o per lo que's vulgues, emprar.

Hi ha la inconveniència de tenir una de les sales al segon pis, que sempre s'ha d'evitar en lo possible, pero ates a que la part vella edificada ocupa tant de solar com la nova, es bo de veure que obrant-la conforme, ademés de obtenir-se en els baixos, sala de rebre, vestibul i sala de neteja, en el primer pis podria instal·lar-s'hi una altra sala i així se disposaria de tres sales per una escola graduada i moltes altres dependencias per tot quant se pogues menester.

Uns dels annexes principals e imprescindibles d'una escola son el pati de joc i els jardins i en aquest edifici se disposaria d'un pati d'aprop de 200 metres quadrats i un jardí d'uns xixanta.

Amb tot lo apuntat en referencia a la casa indicada se veu que a pesar de no ésser l'ideal, (perque aquest no es casi possible sino a les atores), de totes maneres arreglant la casa tal com deim, reforma que se podria fer enguany mateix, se tendria un local de condicions mes que reglars en el que s'hi podria instal·lar immediatament l'escola graduada amb tres professors, qu'es lo manco que necessita la nostra població per ser atesos degudament els nins qu'avui acudeixen a l'escola.

Es ver que amb el solar de que se disposa a La Sala si se compra Ca Sa Carthus s'hi pot ter millor edifici, ho creim així; pero se mos permeti d'uptar de que, ja per lo que ha de costar, ja pels inconvenients del canvi de La Sala, tenguem escola graduada dins deu anys.

Al nostre parer, la construcció de locals escolars per anar a la resolució del problema escolar es urgentissima i ja sia a una o altra banda s'ha de cercar lo mes prest possible. Si se creu qu'a La Sala dins dos anys s'ha de tenir fet l'edifici que se requereix, mans a l'obra i cap avant, pero si el voler abarcar molt ha de ser obstacle per tenir el local, prontament, convé mes habilitar per tot d'una la casa dels Quatre Cantons, que podria ser vi per escola de nins durant dos, quatre, deu o mes anys, fins que l'Ajuntament pogues fer l'esfors de construir un edifici ad hoc allà ont fos convenient, i allavores l'edifici de que parlam podria destinar-se a la Graduada de nines que si no tant prest, vendrà dia que s'haurá de crear.

Es hora de pensar-s'hi be i resoldre d'una vegada lo que mes convengui, pero amb prontitud.

A. F.

NOCHE DE FRIO

A mis amigos Rafael y Luisa

—Era una de esas noches de invierno y aburrucado en el umbral de una puerta, tirando de frío, desnudos los pies, araposo, estaba un niño que a la sazón contaría ocho años. Sus bracitos cruzados movíanse uni-

camente para pedir una limosna por Dios implorando ayuda a los transeúntes que pasaban. No insistía. Pedía una sola vez, contando quizás con la generosidad de algún corazón que apiadándose de su desgracia, dejara en su mano fría, una moneda...

Al sentir el contacto del metal, sonreía el niño, experimentando su joven corazón una alegría inmensa, cual si acabara de conseguir algo por mucho tiempo anhelado. Mirábala mil veces, dábala otras tantas vueltas en la mano y después uníala con las demás que sin duda tendría en el bolsillo.

Una vez realizada la última operación, momentáneamente cambiaba la expresión del rostro de aquella criatura que a tan corta edad veíase abandonada en medio de un inmenso Caos; que en su niñez desamparado completamente de una mano cariñosa estaba que no tendría quizás; una madre afable que con ternura le besara... ni un padre que lo guiara por el camino recto de la vida, induciéndolo al bien, apartándolo del mal, enseñándole a ser para el futuro, un hombre honrado, capaz de ejercer en esta vida la misión que el Destino predestinado nos tiene al venir al mundo.

Hubo un intervalo. Nadie cruzaba por la vereda. El viento azolaba las ramas de los árboles, desnudos de hojas y el cielo cubriase de grises, nubes, dándole un aspecto triste y tenebroso... El frío aumentaba y únicamente perturbó la paz de aquel momento imponente, el monótono rodar de un coche de plaza, que al trote de sus caballos cruzaba la calle, yendo el cochero herméticamente embozado en una capa llevando al descubierto tan solo su ojo derecho.

El niño, aprovechando aquel momento de calma que ni una sola alma pasaba por la vereda, irguióse y avanzando unos pasos, hizo con la mano un ademán, presentándose poco después, una niña más joven aún y tomándola de la mano la dijo:

—Ven, Carmencita, siéntate aquí, a mi lado que yo te cubriré con mi saco.

La niña obedeció, y ambos sentáronse.

—Cuanto tienes? la interrogó.

—Poco, treinta centavos que me dió un

caballero hace un momento. Tómalos y ten cuidado que no se te pierdan, porque luego... luego papá... te pegará, sabes?

—Está bien, Carmencita. Tienes sueño?

—Sí, Enrique, mucho sueño y mucho frío... mira como tengo las manos, me duelen tanto...

—Pobrecita. Descansa, mientras yo vigilo si pasa alguien...

Y la niña recogíendose temblorosa, apoyó su cabecita sobre los muslos de Enrique quien a la vez cubrió con su saco, los bucles dorados de su hermanita, sacando después el dinero recolectado durante aquella noche ténie y borrascosa; y frunciendo su entrecejo lo apretó entre sus manos fuertemente con rabia y desprecio...

Absorto quedé, mirando aquellas caras demacradas reveladoras del hambre y la miseria, pensando si serian victimas de esos seres degenerados y sin alma que se sirven de la inocencia, para saciar sus pasiones, haciéndose llamar padres sin serlo...

Recuerdo haber leído en cierta ocasión, un caso parecido. Se trataba de un hombre que explotaba iniquamente a unas tiernas criaturas, haciéndolas implorar la caridad pública. Después, en llegando la noche cual una fiera hambrienta espera su presa, así esperábalos él: Con afán nervioso, impaciente, saliéndose de las órbitas sus ojos, fijos en sus tiernas manecitas para arrebatárselos pocos centavos que para conseguirlos tenían que pasar noches terribles, acechando al frío que acibillábalas, cual si fueran una finísima hoja de acero. Una vez posesionado del capital... salía a la taberna regresando en estado copletamente beodo, cayéndose, falto de juicio, desquitándose con las pobres criaturas maltratándolas y dirigiéndolas frases incoherentes, hijas todas ellas de la misma enajenación mental, siendo su fin el manicomio donde poco tiempo después de ingresar falleció.

Serian tal vez, Enrique y Carmencita, dos seres desgraciados, bárbaramente explotados, con cuyo producto otro sin alma y degenerado satisficiera sus pasiones?

Empezó a bover, salpicando las primeras gotas a Enrique, el cual estremeciéndose, dijo a su hermanita:

—Vamos, Carmencita. Es muy tarde yá y papá... estará intranquilo...

Tengo mucho sueño—exclamó la niña—déjame un ratito más, Enrique. Estoy tan cansada...

—Pobrecilla.—murmuró entre dientes Enrique—y separando algunos rulos de su frente, la dió un beso, mientras las lágrimas que brotaban de sus ojos, humedecían las mejillas de su hermanita, helándose...

L. M. Joy Pastor.

Abril, 1.º 1918

Es Parpal i sa picassa sa manuella i s'aixada

Un capvespre, dos fadrins
qual yaven es seu jornal
freguent roques d'un penyal
a força de barrobins.
Començava a fosquetja
quant suspengueran ses feines

i replegaren ses eimes
per emprar-les l'enjemá,
I no molt lluny d'es seu tai
les estojaren, darrera
una soca d'olivera
que feia un amagatai.

Elles que sense recels
totes soles se trobaren
a fer la preitxa's posáren
a sa claror d'ets estels.

Cadescuna, en pendre es llis
de son po'ler braveljava,
i es seu treball elogiava
com si ella per tot servis.

Callau, bajanes, vos dic,
(saltá es parpal impacient;)
jo sa força represent,
jo qui som es mes antic.

Tanta forsa a s'homo don
que si un punt tengués per lléva
amb ajuda de sa meva
alsaria en pès el mon.

Així hu afirmava aquell
filosof de gran doctrina.

Tú no ets mes qu'una barrina
I tú no ets mes qu'un martell.

¿Martell? si, i destróssa fas
de lo qu'aixeca sa forsa.

Jo es meu bras no don a forsa
Tú a la fi no ets mes que un bras.

No vajes tan usurat
ni creguis que'm fasses mella:

vejem si sensa manuella
ets capás de fe un forat.

Deixau-vos d'idees loques,
(sa picassa los va di)

a veure si sense mi
fareu pedres de ses roques.

Jo també pretenc fer vasa,

¿Qui com jo per rompre ets ossos?

Si ses roques no fes trosos,
com ferien una casa?

Ses que s'usen vui en dia
no son clapers de gegants

i no basten ets taiants
ni una serra serviria.

¡Oh! ¡tal! tu ets sa força bruta,
i jo som fia de s'art.

I com ja se feia tart

per acabar sa disputa,
digué es parpal: Bo tot es

lo que serveix p'ets seus fiis:
i per fer bons barrobins,

som necessaris tots tres.

¿Es meu bec que no serveix?

(saltá tot d'una s'aixada;)

jo no estic desenfada

jo vos ajud i'in pareix

que per fer via i combatre

de ses pedras sa duresa,

per dú a cap sa nostra empresa

som necessaris tots quatre.

El sen Tà d'Alaró.

ORACIÓ PAGANA

A VULCA

Vulca: una taga vull forjada del cer mes
resistent. No hi gravarás ni d'hetaires folles
el graciós perfil ni el par Baccus, qu'el dur
material amb la lleugeresa representada no
s'avendria.

Deixala llisa, ben llisa, com cal a la tris-
tesa del qui amb ella ha de beure. Sols una
garlanda vull que hi gravis, una garlanda de
mots gentils: la decorarás amb l'Excel·lor,
que cantá el poeta, i així la copa, dobla, me
set sedollará.

May l'exquisitesa d'els espumosos vins
la raga esperi, ni brillar a la llum de báqui-
ques festes. Mes deixala, polida i lluenta,
que a trenc d'aua, me plau que reflexi la
llum somorta de una llantia d'estudi.

A les hores grises en que la set m'ofega,
i vacilanta s'abscondeix la fe en mi propi,
vengui, llavors, ton vas a saciar la set d'i-
deal que me turmenta.

I, quant, lleugera, l'ànima cap al misteri
voli, siga la taga, de mes calcigades cendres,
urna pietosa.

BALARD

FESTA SOCIALISTA DE PRIMER DE MAIG

Com ja s'ha fet costum els socialistes ar-
tanencs celebraren també enguany la festa de
primer de Maig.

Ja'l dissapte dia 27 celebraren un mitin en
la Societat Federació Obrera en el que dis-
cursetjaren en Juan Nabot (a) Tit, retgidor
del Ajuntament, el President de l'Obrera Vi-
cents Piris, en Pere Papa i el retgidor de Pal-
ma Sr. Bisbal que, vengué expressament per
l'acte.

El dia 30 d'Abril, tornaren fer mitin per
preparar la festa, parlaren els mateixos man-
cò en Bisbal. Amenisá l'acte la Banda que
dirigeix D. Antoni Gili.

El dia 1.º a les 9 del matí recorregueren
els carrers de la població uns trescents ho-
mos amb gran nombre d'atlots, un car-
trunfal, la banda de la Federació i la mate-
ixa Banda de música amb un cor qui cantava
p'els carrers l'Himne Internacional, aquest
himne que fa esgarriar tothom i que dins la
Fransa republicana està prohibit. La Comitiya
arribá a La Sala i después de cantar d'aturats
el mateix himne, entrá una comissió a entre-
gar El missatge suscrit p'el President en el
que se demana: 1.º Que se posi en el pro-
xim pressupost prou quantitat per ocupar als
obers desocupats en temps de poca feina.
2.º Que també sen hi possi per construir el
camí del cementeri civil i engrandir aquest po-
ssant-lo en les debudes condicions. 3.º Que
se continuin les clavague res de la vila i se du-
guin les aigos brutes molt lluny del poble.
4.º Que durant els mesos de Juliol, Agost, Sep-
tembre i Octubre, setanquin els grifons par-
ticulats i se doni a la canyaria pública tota
l'aigua.

Després següeren cap al Teatre Principal
aont se feu un mitin. Se cantá altra volta
l'Internacional; una partida d'atlots i atlotes
digueren una cansó cada un que finalisaven
totes amb un ivisca el 1.º de Maig! I des-
pues parlaren el retgidor Nabot, en Pere Pa-
pa, el primer explicant El missatge entregat
a La Sala i el segon parlant un poc de tot.

El decapvespre a les 2 i mitja s'en aná-
ren a Capdepera amb la mateixa banda de
música, per fer algunes tocades a la Societat
Obrera d'allá i tornar al vespre a repetir els
discursos que segons s'ha anunciat en el mi-
tin del matí serien de pinyol vermay.

Com aquesta ressenya s'ha de cloure a-
abans de celebrar-se el del vespre no'n porem
dir res mes.

No volem acabar però sense dir-hi la nos-
tra. Volem fer constar una vegada més el
nostro sentiment per la desfeta del Circol
d'Obrers Catòlics, que cada any celebraba
també aquest dia la seva festa. Ara molts se-
van sumant a poc a poc a la federació. Igual-

ment volem dir als socialistes que, al nostre entendre, equivoquen el camí, entregant al Ajuntament conclusions com les del *Cementeri Civil* i perorant contra la propietat, contra les autoritats, contra l'Església i contra tot lo existent que no vaja a la seua.

Aquest camí no condueix en lloc.

Demanau que se tanquin les tavernes, que s'obrin escoles, que hi hagi ordre en la població, apau contra la groseria, predicau el civisme, el ben parlar, l'educació i l'instrucció del jovent, qu'aquest es un programa de més profit i qu'a vostros mateixos vos donará millors resultats. Res més.

PAU

AJUNTAMENT

Sessió del dia 21 d'Abril

Baix la presidència del Sr. Batle D. Bartomeu Esteve, i amb assistència dels Srs. Femenies i Cassellas i els Regidors Srs. Espinosa, Nabor, Llabrés i Pico, se celebra sessió ordinària acordant:

- 1.ª Aprovar la sessió de l'anterior.
- 2.ª Dar-se per enterat de que la Comissió d'obres ha fet dar la brida a D. Antoni Amorós Biquerra per construir una paret en el camí vecinal de ses *Evetes*.
- 3.ª Aprovar el pla de reforma de la fatxada del n.º 2 del carrer de Vilanova, de D. Antoni Servera, autoritzant-lo per fer les obres conforme al pla.
- 4.ª Igualment se feu amb el pla de la casa n.º 59 del carrer del Figuerat de na Margalida Rosello Lliteras.

Dat conta p'la p'la dels treballs fets per la brigada de caminers municipals durant la setmana, aixeca la sessió.

Sessió del 28 d'Abril

Se celebra en aquest dia la sessió ordinària presidint el Batle D. Bartomeu Esteve i els tenents Srs. Femenies i Cassellas, i els Regidors Llabrés, Nabor, Llabrés i Pico, qu'acordaren:

- 1.ª Aprovar l'acta anterior.
- 2.ª Autorisar el traspàs de la propietat de la tomba n.º 10 d'aquest cementi rural qu'era de D. Llorenç Sureda i per herència passà a D. Andreu Sureda Sancho el qual la ven a D. Gabriel Espinosa Genovard, acordant l'Ajuntament expedir an aquest el corresponent mot de propietat, previ el pago de lo prevenut per l'art. 9.º del Reglament.
- 3.ª Incloure a D. Antoni Esteve Amorós en la Comissió nomenada per nustrar al Ajuntament en la valuació de finques per fer el Consum sobre unitats.

Després de la lectura del Batle del treball fets per la brigada de caminers municipals durant la setmana, aixeca la sessió.

CRONICA

DE CANOSTRA

De la setmana de l'Angel encà no passava l'automòbil que feia el trajecte de Manacor a Capdepera, i segons diuen no passarà més que els dissabtes i diumenges, per falta de gasolina.

Avui, primer de Maig, ha tornat. Seguirà? Pot fiarsen el pis.

Dissapte passat vengueren alguns acróbatas per dar funció. Segons diuen s'enginyaren a fer quatre pantomimes en el casino de Ca's «Ferré Carrillo. S'endugueren poques pessetes.

L'Esposa del Director de LLEVANT ha entrat ja en franca convalecència. Ho celebren i que Deu la deixi passar forta de tot en poc temps.

Segons bones notícies el pròxim dissapte dia 4 vendrà de Barcelona el nostre ben-volgut col·laborador i amic D. Juan Sancho Lliteras jutge de pau d'Artà, ja restablert de l'Operació que ha sufrida en la Ciutat Condal. Que sia enhorabona i Deu el guardi de perill.

Segons diu la Prens, se suspita que en els Jochs Florals de Barcelona d'en guany ha guanyat l'Englantina, un poeta mallorquí.

En l'Institut d'Estudi Catalans s'han adjudicat els premis qu'anyalment se donen i pareix qu'es estat agraciad amb el de «Filologia» consistent en 1000 pessetes, el nostre amic mossen Llorenç Riber per sa traducció de Georgiques d'en Virgili. El felicitem.

Dià 27 morí a Artà després de rebre el Sacrament de l'Extrema-Únctió D. Gabriel Amenguat Ribas (a) Garriga a l'edat de 74 anys sos funerals i enterro foren molt suntuoses i concorreguts. Al cel sia.

Una nova industria s'es inventada en aqueixa vila i es la collecció de soles d'esperdenya de pumes picades. Suposat que aquí es de cuina de primera materia, surten barates per anó sot'mois els qui ja se fan les espardeñyas per si mateixos.

Voldriem tengués exit aqueixa nova industria i avui qui el canyam s'ha posat tant car, tal volta per aquest medi se logri abatir aqueix article de consum tant general a la nostra illa.

Hem rebut el Quadern n.º 51 de «La Novela Nova» que conte una collecció dels «Cants» Populars Catalans antics i moderns, mes hermosos. Se ven a 10 Cts.

També hem rebut el n.º 10 de la Novela Històrica que se titula «De La Gran Guerra a La Guerra Gran» Es el mateix preu.

Dimars de la setmana passada en el saló d'actes de l'Ajuntament de Ciutat donà una notabilissima conferencia el nostre ben-volgut amic el pulcre escritor i poeta D. Joan Esterich Artigues. Parla sobre «El poeta Leopardi» i fou una obra meritisima que li valgué grans aplaudiments i cares felicitacions de la distingida i numerosa concurrencia. Rebíga la nostra mes coral enhorabona.

Hem rebut una hermosa collecció de llibres que regala a la Biblioteca de «Minerva» D. Francesc Sureda Pyre. Director dels Explo-radors de Balears i benemérit Artanenc i coral amic nostre. Al temps qu'els traspasam a la Associació a qu'es destina, per de pronta ja els hi remerciam i el felicitem per son desprendiment a favor de son poble nadiu que en pot rebre molt de be. Voldriem tots els bons artanencs qui poden, l'imitassen i arribaríem a tenir a la nostra vila una hermosa biblioteca publica.

REGISTRE

NAIXEMENTS

21, Abril — Climent Canet Garau

Total 1.

MORTS

Dià 23 Abril — Antonina Tous Massa net (a) Martina, casada de 23 anys de Tuberculosis — Pulmonar.

Dià 27 — D. Gabriel Amenguat Ribas (a) Garrigué, fadri, de 74 anys de Meningitis — Pulmonar.

Total 2.

ENTRETENIMENTS

(Solucions als del número 33 passat)

A les preguntes: 1.ª Es fin d'un que li diuen Vei de nom. — 2.ª Forats a una post.

A les semblances: 1.ª En que no's mou. — 2.ª En que sempre va davant. — 3.ª Que te raó,

Jeròflic: Un mal i un altre mal son dos mals plegats.

Fuga de Vocals

¿Porqueret que fas aquí amb sa pellissa posada? — Guard una trutja travada un mé i un porcellí.

D'Avui

Preguntes: 1.ª ¿Quant es qu'n asa remena mes sa coa? — 2.ª Quant es milló un porc? — 3.ª Aont es s'Aufabia mes gran de Mallorca?

Semblances: 1.ª En que s'assembla s'amor a Roma? — I un rellotge a una vellanera? — 3.ª I un diari an es sol?

Xarada

Prima segona a la mà molts de pics hu solen fé, sa meva tersa quarta sol tení tot bon mariné i es Totes un animal qui moltes espines té.

Endevinalles

1.^a

Qu'es lo que te cos i no te peus ni mans ni te cap ni coll?

2.^a

Per bo i per garrit me pegen me veus groc i estic bo estic pres i estic alegre i si'm llibertes som mort.

Les solucions al nú.ero qui vé.

GRAN COLMADO A TANENC d'en GUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

Comestibles de tota casta, licors, dolces, galletas, etc., etc. • Grandlós surtill de Perfumeria

Aquesta casa es s'unica depositaria dins Artà del ANIS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: CARRE de PALMA, 3 - ARTA

S'agencia Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsavol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artà: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banch de s'Oll

Grandes Almacenes

: *Juan José* :

de

Vda. Ignacio Figuerola

Sastreria Camiseria Merceria Zapateria Paneria
Laheria Panoteria Lenceria
Géneros de Punto Sederia Artículos para Viaje
OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes

PATHEFONO

PRECIO FIJO

Aranda, 7 9, 11. Baile, 118 • Teléfono, 217

NO IMPORTA

MAI MES SORTÍ D'ARTÀ PER VESTIR DE SASTRE

EN LA

SASTRERIA

D'EN

Juan Juster

se talen i cusen tota casta de vestits d'home
a la moda i a gust de cada qual

Direcció: Botavant, 14 • ARTA

NO COMPREU CAFÉ

que no passeu abans per sa botiga d'en

JAUME CABRER

que'l té bo i fresc

Allà heu trobareu tota casta de
comestibles i a tot preu

ARRONS, VERDURES, PATATES, etc.

Carré de Antoni Blancs Juan - Antas Puput

FARMACIA

DE

Llorens Garcies

OBERTA A TOTES HORES

amb i sense recepta medicinals
mixar i cuinar el Dr. Rorey
preparat amb una cuquera d'ARTÀ

PLASSETA DIES MARXANDO

GRAN BOTIGA

AMB GÈNERO DE TOTA CASTA I A TOT PREU;

— CALSAT FI I DE MODA —

A CANA VIVES

CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA

VENEN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN

Juan Vicens (a) Jan

Tota casta d'articles, comestibles, galletas, etc.
ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA

H. GAGGIO

TE DEPOST DE MAQUINES DE COSIR

PAPPI I AUCONS

Com també tota casta d'instruments musicals. Bandurries, Guitarras, etc.

DIRECCIO: ALCAIOT, 3

ACADEMIA

de 1.ª i 2.ª ensenyansa

amb classes especials de

FRANCES I

CONTABILIDAD

Preparació per l'egres en Ins-
tituts, Normal, Universitat
i Telegraf.

Professors especials

Per preus e informes
dirigitse a son Director

D. Andreu Ferrer

MESTRE NACIONAL

RONDAIES DE MENORCA

per

Andreu Ferrer

Un volum
ed. 4.ª 2 Pesse tes

DEMANADUS A LA LIBRERIA DE

FERRER I SUREDA

ARTÀ

En aquesta Administració
podreu encarregar
tota casta de

IMPRESOS

Se serveixen amb prontitud

LIBRERIA, PAPALERIA I CENTRE de SUSCRIPCIONS

Ferrer i Sureda

Aquí trobareu paper de tota casta, a la menuda, i en Gros, miters,
llibretes, tintos, llapis, etc., etc.

Libres escolars i religiosos

A PREU DE CATALUÑA

s'encomenen da tota casta en tota puntualitat

QUATRE CANTONS, 3 ARTÀ

Ensaimades i Panets

En lloch se troben millors que a la

Panaderia Victoria

ESFORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga heu trobareu

sempre pans, panets,

galletas, besuits,

rollets, i tota casta de pasticeria

TANBE SE SERVEIX A DOMICILI

Netedat, prontitud, i economia

DESPAIG Carré de Palma, 3 ARTÀ